

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Anykščiai

1981 m.

gegužės

23 d.

Seštadienis

Nr. 60 (4253)

Kaina 2 kap.

Eina nuo 1948 m.

Taupumas — gero ūkininkavimo veidrodis

Pastaraisiais metais rajono ūkių mechanizacijos parkas pasipildė energogalingais traktoriais, kita našia ir sudėtinga žemės ūkio technika. Šiuo metu rajono žemdirbiai darbymečių dienomis gali pasitelkti 1390 traktorių, daugiau kaip 550 automobilių, per 300 javų kombainų. Pakilus mechanizatorių kvalifikacijai, pastebimai pagerėjo rajono ūkiuose ir žemės ūkio technikos panaudojimas: vien per dešimtąjį penketį traktorių pamainos išdirbis pakilo daugiau kaip penktadaliu. Tačiau ne mažiau svarbu, kad žemės ūkio technika ne tikta našiai dirbtų, bet ir ji būtų naudojama kuo šeiminingiau, kad ji patikimai tarnautų žemdirbiams galimai ilgesnį laiką.

TSKP XXVI suvažiavime ypač buvo pabrėžtas įsakymas reikalavimas sustiprinti ekonomijos, taupumo režimą. Šiame suvažiavime draugas L. Brežnevas pažymėjo: „MES, DRAUGAI, DABAR SUGEBAME SPREISTI DIDŽIULIUS IR LABAI SUDĖTINGUS UZDAVINIUS. BET EKONOMINĖS POLITIKOS SERDIS ŠIUO METU YRA, ATRODYTŲ, PAPRASTAS IR LABAI KASDIENISKAS DALYKAS — ŠEIMININKISKA PAŽIŪRA Į VISUOMENINĮ TURTĄ, SUGEBĖJIMAS IKI GALO TIKSLINGAI PANAUDOTI VISA, KĄ MES TU-RIME“.

Rajono žemdirbių kolektyvuose yra nemaža gražių pavyzdžių, bylojančių, jog mechanizatoriai iš tikrųjų stengiasi rūpestingai eksploatuoti techniką, taupyti kurą, tepalus, atsargines detales. „Lenino keliu“, „Gimtosios žemės“ ir kituose kolūkiuose mechanizatoriams taikomas materialinis paskatinimas už kuro, tepalų ekonomiją. O tokių skatinančių priemonių panaudojimas ne vien stimuliuojanti poveikį daro mechanizatoriams labiau branginti materialines vertybes, bet ir ūkiai patiria ekonominę naudą.

Zinoma, esama vertingų rekomendacijų, kurias įgyvendinus praktikoje galima būtų plačiau taikyti materialinio suinteresuotumo paskatas už kuro, automobilių padangų sutaupymą ar už technikos eksploatacijos laiko pratęsimą. Vienok neretame ūkyje dėl pirminės apskaitos nesklaidumo, inžinerinės tarnybos darbuotojų abejingumo dar panašaus pobūdžio paskatinimo priemonės netaiomos mechanizatoriams. Skiemonių, „Vienybės“, „Atelės“ kolūkiuose, vairuotojai nesulaukia paskatinimo už nudaugintą ridos padidinimą vien dėl to, kad šių ūkių inžinieriai-mechanikai ir buhalterinės apskaitos darbuotojai deramai nesutvarko apskaitos dokumentų.

Nemažesni aktualuma įgauna technikai, žemės ūkio mašinoms skirtų atsarginių detalių taupymas. Tačiau ir šioje srityje pasireiškia dar neretų neūkiskumo faktų. Skiemonių, „Už taiką“ ir kai kuriuose kituose kolūkiuose technikos remonto metu nesudaromi defektiniai žinlaraičiai ir dėl netinkamos darbų apskaitos susidaro pernelyg didelės remontui išlaidos.

Kad būtų taupomas kuras, elektros energija, atsarginės detalės, tvarkingiau sandėliuojamos mineralinės trąšos ir kitos vertybės, didesnį reiklumą ir principingumą, be abejojimo, turi parodyti kolūkių revizijos komisijų nariai, liaudies kontrolieriai.

Taupumas — gero ūkininkavimo veidrodis, tai kartu ir svarbus komunistinio darbo bruožas. Todėl kiekvienas kolektyve pagarba ir paskatinimas ypač turėtų lydėti tuos, kurie stropiai prižiūrimi ir eksploatuodami traktorius, automašinas, sugeba per žymiai ilgesnį laiką užtikrinti jų efektyvų naudojimą.

Vertingą iniciatyvą yra parodę rostoviečiai mechanizatoriai, pasiryždami dirbti penkias dienas per metus sutaupytu kuru. Ar nevertėtų šiam sąjūdžiui platesnius vartus atverti ir mūsų rajono mechanizatorių kolektyvuose, kad techniką valdantys žmonės turėtų asmenines taupumo sąskaitas, kad ekonomijos ir taupumo poreikis taptų kiekvienam mechanizatoriui pareigos ir garbės dalyku.

ŠVARESNI PASĖLIAI — GAUSESNI DERLIUS

SĖJOS PABAIGTUVĖS

Šiomis dienomis mūsų kolūkių mechanizatoriai Fiodoras Anisimovas, Fiodoras Kašaljanovas ir Ilja Asačiovas užbaigė 70 hektarų plote kukurūzų sėją. Tuo pačiu pas mus pabaigtas sėjos darbymetis. Šiandien mechanizatorių susirinkime aptarsime šio darbymečio rezultatus, pagerbime pirmūnus, įteiksime jiems premijas.

Dabar visų kolūkiečių pastangos sutelktos pasėlių priežiūrai. Siemet šioje srityje įgyvendinam kai kurias naujoves. Pirmą kartą 172 ha žiemkėlių nuosėkime mekokropo skiediniu (po 4 kg veiklios medžiagos į hektarą), naikinančiu ramunės. Be to, kviečių pasėlius purškiam TURU, o rugių — kampošanu, kad apsaugotu-

me juos nuo išgulimo. Šiuos delardantus naudojame su nitrato priemaiša, kad tuo pačiu purškimu sunaikintume ir žiemkėlių piktžoles.

Prieš sėją cukriniams ir pašarinams runkeliams skirto dirvos buvo nupurkštos fenozanu, o kukurūzams — simazinu. Amino druskos ir nitrato mišinį panaudojame daugiametės svėdrės — sėkliniam pasėliui apdoroti. Herbicidais purškiam miežių, sėklinių mišinių pasėlius. Su visais šiais darbais sėkmingai susidoroja patyrę mechanizatoriai Petras Mieļiauskas ir Jonas Radzevičius.

Chemines piktžolių naikimo priemones naudojame kartu su mechaninėmis. Dar prieš sudygimą kolūkyje buvo nuakėta 458 ha miežių, visi sėklinių mišinių ir runkelių pasėliai. Čia daugiausia pasidarbo mechanizatorius Raimondas Medžiulis.

S. Puodžiukas
„Svyturio“ kolūkio
pirmininko pavaduotojas

OFICIALIOJI INFORMACIJA

Efektyviau naudoti kurą ir energiją

TSKP Centro Komitetas ir TSRS Ministrų Taryba priėmė nutarimą „Dėl pagrindinių kryptų ir priemonių, įgalinančių efektyviau naudoti kuro ir energetikos išteklius liaudies ūkyje 1981–1985 metais ir laikotarpiui iki 1990 metų“.

Kaip nurodyta nutarime, daugelyje įmonių ir organizacijų nepakankamai naudojami turimi kuro ir energijos ekonomijos rezervai, dideli jų nuostoliai gamybos, gamybos, transportavimo, laikymo ir naudojimo metu.

Išleistas uždavinys 1985

(TASS-ELTA)

„Šilėlyje“ — pirmieji poilsiautojai

Anykščių poilsio namai „Šilėlis“ šią savaitę sveltinai sutiko pirmuosius poilsiautojus — Vilniaus, Kauno bei kitų respublikos miestų dirbančiuosius, rajono žemdirbius. Poilsio namų darbuotojų kolektyvas pasistengė, kad atvykusieji turiningai pailsėtų — jiems organizuojamos ekskursijos po rajono literatūrinės, istorinės vietos, poilsio vakarai, veikia biblioteka. Ataujančiai baldai, vaizdinė agitacija, o mažųjų poilsiautojų, kurie su šeimomis poilsiaus nuo birželio 1-osios, laukia nauji žaidimai, atrakcionai.

Šiomis dienomis „Šilėlyje“ prie Sventosios jau ilsisi virš 480 poilsiautojų.

R. Jočys

NUOŠIRDŲ SVEIKINIMAI

1981 m. gegužės 14 d. kosminis laivas „Sojuz-40“ susijungė su orbitiniu kompleksu „Saliut-6“ — „Sojuz-4“.

Kosminėje erdvėje apie Žemę pilotuojamame mokslinio tyrimo komplekse „Saliut-6“ — „Sojuz T-4“ — „Sojuz-40“ dirba tarptautinė įgula — trys tarybiniai kosmonautai Vladimiras Kovalionokas, Viktoras Savinychas, Leonidas Popovas ir Rumunijos kosmonautas Dumitru Prunariu.

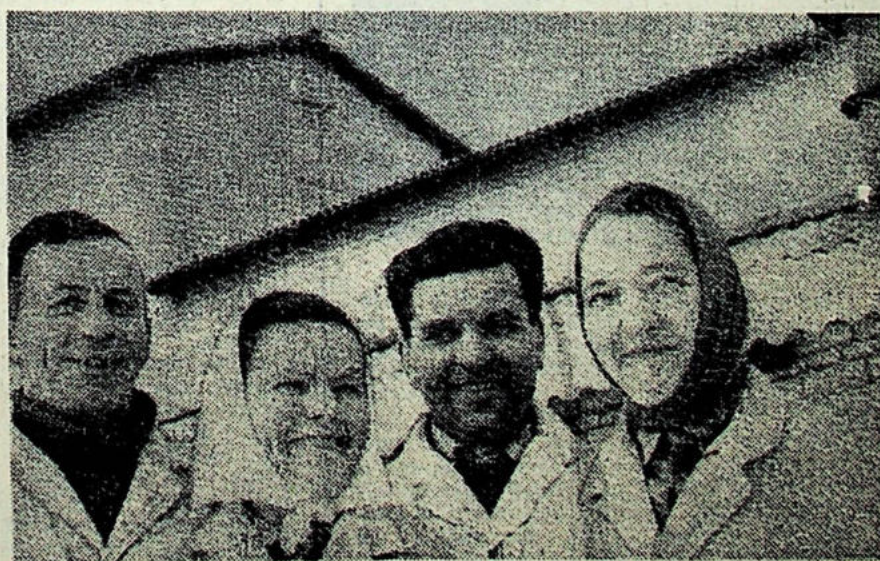
Skridimo mokslinė programa, kurią kartu parengė Tarybų Sąjungos ir Rumunijos socialistinės Respublikos mokslininkai, apskaičiuota septynioms dienoms. Joje numaloma tirti Žemės gamtos išteklius ir aplinką, atlikti fizinius techninius ir technologinius eksperimentus, medicininis biologinius tyrimus.

Draugas L. Brežnevas ir N. Čausėskis nuoširdžiai pasveikino orbitinio mokslinio tyrimo kompleksą „Saliut-6“ — „Sojuz T-4“ — „Sojuz-40“ tarptautinę įgulą — kosmonautus Kovalionoką, Savinychą, Popovą ir Prunarių, sėkmingai pradėjusius darbą.

Jūsų bendras darbas kosmose, sakoma sveikinime, atspindi tradicinius mūsų tautų, partijų ir valstybių nuoširdžios draugystės ir broliško solidarumo santykius, dar kartą rodo, koks visapusiškas savitarpisškai naudingas Tarybų Sąjungos ir Rumunijos bendradarbiavimas, jis tarnauja socializmo, įtempimo mažinimo ir taikos visame pasaulyje interesams.

Draugai L. Brežnevas ir N. Čausėskis nalinkėjo kosmonautams sėkmingai įvykdyti skridimo programą ir laimingai grįžti į Žemę.

(TASS-ELTA)

Sunkiomis šių metų gyvulių žiemojimo sąlygomis „Atžalyno“ kolūkio kiaulių fermos darbuotojų kolektyvas sėkmingai įvykdė prisistūmus socialistinius įsipareigojimus. Penimų kiaulių paros priešoris šiuo metu čia viršija 450 gramų.

J. JUNEVICIAUS nuotraukoje matome darbščius atžalyniečius, kiaulių fermos darbuotojus (iš kairės) Vytaulą Sinkevičių, Veroniką Imbrasienę, Antaną Imbrasių ir Geną Skurulskienę.

Kas prekybininkų akiratyje

„Konkrečius rūpinimais konkrečių žmogumi, jo poreikiams ir reikmėms — partijos ekonominės politikos pradžia ir galutinis taškas. Aš primenu tai todėl, kad dar kartą pabrėžčiau paprastą, bet labai svarbią mintį: prekybą gyventojams gamyba, paslaugų sferos vystymas — tai pirmulins partinis reikalas. [Jį taip ir reikia žiūrėti. — iš TSKP XXVI suvažiavimo tribūnos savo ataskaitiniame pranešime kalbėjo TSKP CK Generalinis Sekretorius draugas L. Brežnevai.

Apie tai, koki įnašą į paslaugų sferos plėtojimą įneša Anykščių rajono prekybininkai, šia rūpinimais tolesniu gyventojų poreikių tenkinimu, prekybinio aptarnavimo lygio ugdymu mūsų korespondentas LAIMIS VAITONIS kalbasi su Anykščių Rajkoopsajungos valdybos pirmininku JONU RAUPIU.

Korespondentas: Prileis pradėti kalbą apie TSKP XXVI suvažiavimo dokumentuose — prekybininkams iškilusius uždavinius, gal galėtai prisiminkime, su kokiais pasiekimais anykštiniai kooperatininkai užbaigė dešimtąjį penkmetį.

J. Raupys: Šneką pirmiausia siūlau nuo skaičių. Pavyzdžiui toks faktas: per penkerius prabėgusius metus rajono vartotojų kooperacijos tinkle gyventojams realizuota įvairių prekių bei gaminių už 166 su puse milijono rublių. Tai daug ar mažai, tereps patys pirkėjai, o aš tik pridursiu, kad šioji kà tik minėta suma bemaž 23 procentais didesnė, negu buvo pasiekta devintojo penkmečio eigoje. Nemažiau džiugu pasiekti, jog beveik 71 procentą viso mažmeninės prekių apyvartos prieaugio gavome darbo našumo kelimo sąskaita. Beje, neprasčiau šį pagrindinį ekonomikos principą perprato visuomeninio maitinimo įmonių ūkiskaitinio susivienijimo bei duonos kombinato dirbantieji... Ir dar — jau pernykščių metų spalio viduryje mūsų rajkoopsa-

jungos kolektyvas raportavo apie pirmąją X penkmečio pagrindinių užduočių įvykdymą (iki metų galo mažmeninės prekių apyvartos planas buvo viršytas 2 mln. 352 tūkst. rublių).

Pastaraisiais metais baigėm pilnai kompleksiskai pertvarkyti visą Kavarsko, Troškūnų, Svėdasų prekybinį tinklą, rikiuotėn taipogi stojo 18 naujų parduotuvių, tame tarpe nemaža dalis kaimo vietovėse. Šiuo metu tūkstančių rajono gyventojų vidutiniškai jau tenka po 180 m² prekybinių salių plotą arba beveik 36 m² daugiau nei vidutiniškai respublikoje. Tobulinant prekybinio gyventojų aptarnavimo lygį, visokeriopai plėtojant pažangias prekybos formas, iš 95 rajone esančių parduotuvių — 74 šiandien dirba savitarnos metodu. Pastebimai pagerėjo ir gyventojų aprūpinimas, kai kuriomis kasdieninės paklausos prekėmis. Antai dešimtajame penkmetyje į rajono prekybos tinklą buvo daugiau patiekta mėsos, sviesto ir pieno produktų, duonos ir pyrago gaminių, medvilninių audinių, gatavų drabužių.

Korespondentas: Kaip žinome, nemažiau sėkmingai

rajo prekybininkai pradėjo ir pirmuosius vienuoliktosios penkmetės metus sušumavus pirmojo jų ketvirtinio rezultatus, nugalėtoju rajono aptarnavimo įmonių tarpe buvo pripažintas Rajkoopsajungos kolektyvas, jam atiteko rajono pereinamoji Raudonoji vėliava ir pirmojo laipsnio diplomai...

J. Raupys: metus pradėjome ištis neblogai. Be įteikto aukšto rajono apdovanojimo, už sėkmingą planinių ketvirtinio užduočių įvykdymą mūsų kolektyvą Lietkoopsajungos valdyba ir šakos profsajungos respublikinis komitetas savo ruožtu apdovanojo Garbės raštu... O jeigu kalbėti konkrečiai apie

vientulikojo penkmečio startą, tai mažmeninės prekių apyvartos trijų mėnesių planą įvykdėme 102,2 proc., visuomeninio maitinimo — 103,2 proc., žemės ūkio produktų supirkimo — 105,7 proc. Paskutinįjį rodiklį, apsprendė daugiausia kaimo gyventojų pastangos siekiant komisinėmis kainomis pristatyti į prekybos tinklą savo atliekamą žemės ūkio produkciją. Žinant kad tokią atliekamą žemės ūkio produkciją formą skatina ir pastaruoju metu priimti partijos nutarimai, tikimės, jog rajono gyventojai ir ateityje savo asmeniniame ūkyje sukauptų gėrybių perteklių realizuos per vartotojų kooperaciją.

Korespondentas: „Parduotuvė, valgykla... — čia žmonės lankosi kasdien. Ką jie gali nusipirkti? Kaip jie sutinkami? Kaip su jais kalbamas? Kiek laiko sugaišta įvairiems buitiniams rūpesčiams? Iš to, kaip tvarkomi šie klausimai, žmonės žymiu mastu sprendžia apie mūsų darbą. Sprendžia griežtai, reikliai. Ir tai, draugai, būtina atsiminti!... — TSKP XXVI suvažiavime pastebėjo draugas L. Brežnevai. Apmatant šiuos giliai prasmingus ir teisingus žodžius, norėtusi išgirsti, kokius sau

uždavinius artimiausiu atėjusiu yra numatę rajono vartotojų kooperacijos darbuotojai?

J. Raupys: Nesuklysiu pasakyti, kad bene atsakingiausias vaidmuo, įgyvendinant partijos suvažiavime prekybininkams nūymėtus uždavinius, pirmiausia guliant ant prekybos, visuomeninio maitinimo įmonių dirbančiųjų pečių. Nors kolektyvas darbuotojų gausumu (1163 žmonės) toli pranoksta visas kitas rajono organizacijas, tačiau mūsų šakos turi ir nemažą, sakyčiau, tik jam būdingų savybių.

Visų pirma darbuojamės aptarnavimo sferoje, kur kasdien tenka susidurti su šim-

tais ir tūkstančiais įvairiausių lankytojų. Tie vėgi kiekvienas su savu charakteriu, savais įgeidžiais, emocijomis... Mūsųose susiklosčiusi nuomonė, jog norint išvengti, kad tarp anapus ir šiaurės prekybos stovinių būtų kuo mažiau konfliktinių situacijų, kad vyrautų abipusė pagarba, taktas — daugiausia priklauso nuo prekybininkų, nuo jų išsilavinimo, vidinės kultūros, pagaliau meilės savam darbui. Vadinasi, ateityje teks dar labiau susirūpinti kolektyvo kokybine sudėtimi, jo profesiniu augimu, moralinių savybių grūdinimu. Reikia pasidžiaugti, kad Anykščių prekybos mokykla savistoviam darbiui jau išleido 87 kvalifikuotus specialistus, kiekvienais metais pastebimai gerėja jos moksleivių kontingentas. Be to, šiandien rajkoopsajungoje darbuojasi 62 kolektyvo nariai su aukštojo ir specialiu viduriniu išsilavinimu, 42 dirbantieji diplomų siekia mokymadiesi neakivaizdiniu būdu. Vien pernai 122 prekybininkai pakėlė savo kvalifikaciją.

Ateityje, žinoma, reikės dar tobulinti ir diegti plačią pažangiausias prekybos formas. Jau pradėjome įdiegti prekybą iš konteinerių, šiemet šitai dirbs jau šešios

parduotuvės. Žadam labiau praktikuoti ir prekybą gatvėse, ypač naujame Anykščių miesto Ramybės rajone. Kas be ko, pirmiausių rūpesčių greitoje tebelieka naujų kaimo parduotuvių statyba. Tokie statiniai iškilę Svėdasų, „Gintaro“, „Aukštakaimio“, „Lenino kelių“, „Nevėžio“ kolūkiuose, Zaliosios kaime, Debeikiuose. Naujomis parduotuvėmis pasiildys rajono centras, tame tarpe erdvia baldų parduotuvė, o prie anykščių bei jų svečių gausiai lankomo Dėnų kaimens iškilis ištisus metus veikiantis salikė.

Korespondentas: Kaip visi pamename, iš suvažiavimo tribūnos nuaidėjo reikavimas „ryžtingai užkirsti kelią machinacijoms su deficitinėmis prekėmis“...

J. Raupys: Ką čia slėpti, šita bėda vis dar pakankamai gaji ir vingri... Kovai su tuo mūsų visuomenei neprimtinu, tiksliau, ją piktinančiu reiškinio, rajkoopsajungos valdyba yra numaciusi, pavyzdžiui, visas dienas didesnę paklausą turinčias prekes pagal esamas galimybes kaip įmanoma tolygiai paskirstyti kiekvienam konkrečiam dirbančiųjų kolektyvui. Sustiprinsim žinybinę kontrolę, pastoviai domesimės esama padėtimi kiekviename prekybiniame taške. Bet norint, kad šioji kova pasiektų apčiuopiamesnių rezultatų, mes savo ruožtu į sąjungininkus norime pakviesti ir pačių visuomenę, liaudies kontrolerius, vietinių Liaudies deputatų Tarybų aktyvą. Rajkoopsajunga užtikrina, kad bus dėmesinga kiekvienam mus pasiekiančiam faktui, na o tiems, kurie prasišleis su tarybinės prekybos taisyklėmis — teks atsakyti pagal šalįje galiojančius įstatymus.

Korespondentas: Baigiant mūsų pokalbį, dar norėčiau

keletą minčių išgirsti apie rajono visuomeninio maitinimo įmonių šandieną, jų laukiančius uždavinius ateityje.

J. Raupys: Dabar visos rajono visuomeninio maitinimo įmonės vienu metu prie stalo gali pakviesti neribotą trečio tūkstančio žmonių. Maitinimas taipogi organizuojamas ir visose rajono vidurinėse mokyklose, tačiau tenka pabėdėti, jog bemaž visose, išskyrus Anykščių bei Svėdasų, labai prasta materialinė bazė, ankšta, tūlimas, jog rajono maitinimo darbuotojai, ypač rūsiai apie tai ilgį žino, ir viena dieną maitinti konkretesnių žygių padėčiai pakreipti gerokai pusėn, nes apie spartesnį visų mokyklų moksleivių aprūpinimą karštu maistu mokymosi vietoje buvo kalbėta ir TSKP XXVI suvažiavime. Visose rajono valgyklose yra dietinio maitinimo stalai. Pastebimai keičiasi padėtis ir kaimo valgyklose. Kaimas augina daržoves, tačiau ar ne paradoksalu, kad ligšiol dažniausiai kaip tik kaimo valgykloms jų trūkdavo tiek ankstyviųjų, tiek ir pačių paprasčiausių. Siemet su rajono žemės ūkio valdyba įtvirtai sutarė, kad prie kiekvienos kaimo valgyklos ūkiai išskirtų po keletą arų, kur valgyklų dirbantieji savo jėgomis augina didumą žuvinyninių bei kitokių daržovių. Kitas gražus žingsnis — naujų valgyklų statyba.

Jos statomos „Nevėžio“, „Gintaro“, Skiemonių kolūkiuose, Zaliosios kaime... Anykščių Rajkoopsajungos darbuotojai karšiai priimdami TSKP XXVI suvažiavimo nutarimus, teigiančius ir išvadoms, kupini ryžto darbuotis kūrybiškai ir su iniciatyva, kad suvažiavimo nurodymai tapių kiekvieno iš mūsų tolimesnės veiklos programa.

Pažymėjo pionierijos įkūrimo dieną

Rajono pionierių organizacija, kurios gretose beveik pusrėčio tūkstančio narių, pažymėdami V. Lenino pionierių organizacijos įkūrimo dieną, iškilmingose rikiuotėse, kituose prasminguose renginiuose raportavo apie nuveiktus darbus. Jaunieji leniniečiai, tęsdami maršą „Mes Lenino žygiui ištiki“, studijavo Lenino komjaunimo istoriją, sueigose, popietėse apžvelgė jo nueitą kelią, nepamiršo ūkių, mokyklų pirmųjų komjaunuolių veiklos pradžių.

Pionieriai užrašė nemažą pasakojimų, prisiminimų apie pirmuosius komjaunuolius, Didžiojo Tėvynės karo veteranus, dalyvius, neramų pokario metų laikotarpį. Jaunieji leniniečiai palaiko glaudžius ryšius su žuvusių mūsų rajone karių šeimomis ir artimaisiais, prižiūri ir tvarko broliškus kapus. Šioje pionieriškos veiklos srityje ypač daug nuveikė Kurklių vidurinės mokyklos pionierių draugovė.

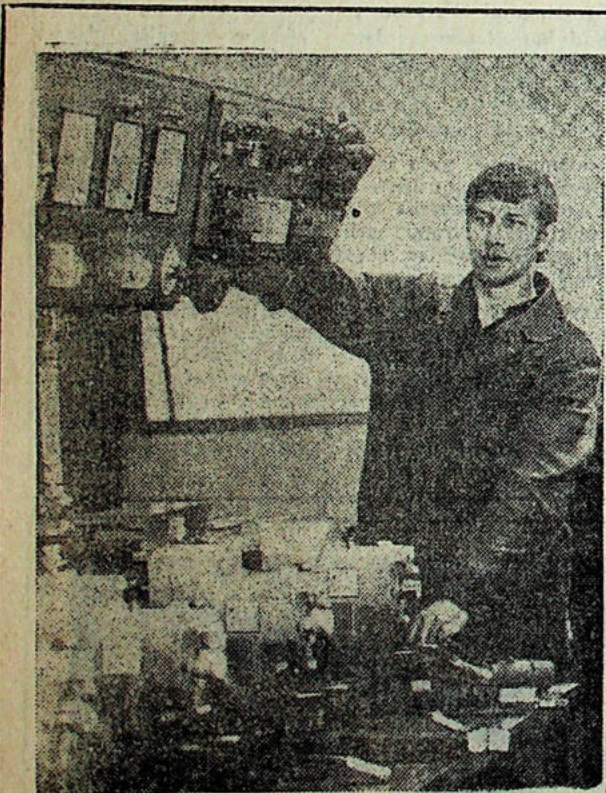
Kaip papasakojo rajoninių pionierių namų darbuotoja Stasė Semėnienė, prasmingi pionieriški renginiai vyko pasiūlant TSKP XXVI-ąją ir LKP XVIII-ąją suvažiavimus. Nemaža draugovių surinko įdomią medžiagą „Nuo LKP pirmojo iki aštuonioliktojo suvažiavimo“, vyko įdomūs susitikimai su LKP

XVIII-ojo suvažiavimo delegatais. Siems partijos forumams jaunieji leniniečiai pasventė visus savo darbus. Antai, jie per mokslo metus surinko 30 tonų makulatūros, rajoninės operacijos „Mūsų rankų šiluma — BAM-o komjaunuoliams“ metu išsiuntė į šią didžiąją statybą 105 poras pirštinių ir kojinių, aktyviai dalyvavo respublikiniame piešinių konkurse „Mes — savo tėviškes šeiminkai“, žygio dainos konkurse, sportiniuose „Ereliuko“, „Zaibo“ žaidimuose — visų renginių nesuminėsi.

Anykščių J. Biliūno, Kavarsko bei Kurklių vidurinių mokyklų pionierių draugovės iškovojo teisę vadintis dešiniasparsniomis, o dešiniasparsnių būrių rajone priskaičiuojama net dvidešimt keturi. Kavarsko, Kurklių, Debeikių, Skiemonių vidurinių, Traupio, Raguvėlės aštuonmečių ir dar dešimties mokyklų pionierių draugovės antrąjį trimestrą baigė šimtaprocentiniu pažangumu.

Prasmingos, turiningos pionieriškos dienos. Artėja vasaros atostogos. Daugelis jaunųjų leniniečių talkina žemdirbiams, jų poilsui — dvi pionierių stovyklos Mickūnuose ir Anykščiuose. O kol kas — įtemptos paskutniosios mokslo metų dienos ir darbai, kuriems gaires numatė šiomis dienomis Maskvoje vykęs sąjunginis pionierių sąskrydis.

R. Starkus

Už sėkmingą dešimtojo penkmečio užduočių ir išipareigojimų įvykdymą Vilniaus statybos apdailos mašinų gamybinio susivienijimo kolektyvui įteiktas Darbo raudonosios vėliavos ordinas. Susivienijime kompleksiskai mechanizuoti cechai ir barai, įrengta nemažai srautinių linijų, pritaiky-

ta daug techninių ir technologinių naujovių. Du trečdaliai susivienijime gaminamų dažymo agregatų pažymėti kokybės penkiaburiau.

Gerei padirbėjo susivienijimo kolektyvas ir per pirmąjį šių metų ketvirtį. Pagaminta viršplatinės produkcijos už šimtą tūkstančių rublių.

NUOTRAUKOJE: aukšto slėgio dažymo agregatus stende išbando šaltkalvis surinkėjas komjaunuolis M. Bukelis.

A. Sabaliausko nuotr. (ELTA)

KOLEKTYVINIS DARBAS

2 psl. 1981. V. 23

Iškilmingai išlydėjo

Nelinksmą vaikystę ir jaunystę buvo Epifanui Berezniovui — šeimą vargino materialiniai trūkumai, vos pradinę mokyklą tegalėjo baigti, o toliau mokslas buvo nepasiekiamas svajonė. Vietoje mokslo jam teko išeiti sunišką darbininko mokyklą privačioje riestainių kepėjo kepykloje, kurioje trylikametis berniukas pradėjo dirbti 1934 metais. Tuomet nepilnamečiui už menką atlyginimą teko dirbti po 12—14 valandų per dieną.

Atkūrus Tarybų valdžią Lietuvoje, 1940 metais Epifanas aktyviai įsijungė į svarbių valstybinių užduočių vykdymą, tačiau šį darbą nutraukė prasidėjęs Didysis Tėvynės karas. Sunkus atitraukimo kelias Epifana atvedė į Mordovijos autonominę respubliką. Čia jis vienas iš pirmųjų stojo į Lietuvosiosios 16-sios šaulių divizijos gretas. Sunkių mūšių ir išmėginimų kelią praėjo seržantas kulkosvaidininkas E. Berezniovas. Kario milingi jis nusivilkto tik 1946 metų pavasarį ir įsijungė į taikaus darbo rikiuotę. Dirbo vadovaujantį darbą tarybinėse įstaigose, kolūkių pirmininko pavaduotoju, pirmininku, o daugiau

kaip prieš dvidešimt penkerius metus atėjo dirbti į vyno pramonės gamybinį susivienijimą „Anykščių vynu“. Čia jis užsirekomendavo kaip puikus šaltkalvis-remontininkas, racionalizatorius. Aktyviai dalyvavo partinės organizacijos gyvenime, buvo renkamas cechinės partinės organizacijos biuro nariu.

Neseniai susivienijimo katalinės kolektyvas, kuriame ilgus metus Epifanas dirbo, iškilmingai palydėjo savo bendradarbį į užtarnautą poilsį.

Iškilmingą susirinkimą, skirtą šiai progai, susirinko susivienijimo vadovai, bendradarbiai. Daug nuoširdžių šiltų žodžių Epifano adresu pasakė direktorius J. Makštelė, pavaduotojas V. Petrošius, katalinės viršininkas J. Alekna, suvirintojas V. Asačiovas, šaltkalvis-remontininkas B. Polapovas, kiti bendradarbiai.

Palvėdėdami į pensiją, jie palinkėjo E. Berezniovui geros sveikatos, įteikė sveikinimo raštą, atminimo dovaną, gėlių, o profkomiteto pirmininkas R. Buterlevičius — vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynu“ garbės raštą.

B. Milaševičius

KLYSTKELIŲ IŠTAKOS

Rajono Liaudies deputatų tarybos nepilnamečių reikalų komisijoje pastoviai vyksta posėdžiai, kuriuose svarstomos šeimos, neužtikrinančios reikiamos vaikų priežiūros, nepilnamečiai už įvairius teisėtvaros pažeidimus, piliečiai, įtraukę nepilnamečius į girtavimą... Šios komisijos tikslas — gražinti paauglį į dorą ir teisingą kelią, įvairiais būdais užtikrinti normalią padėlių šeimoje, kurioje jis auga. Šis 3-jų straipsnių ciklas parašytas, remiantis nepilnamečių reikalų komisijos bei rajono Vidaus reikalų inspekcijos darbuotojų sukaupia medžiaga.

1. Lyg beglobiai našlaičiai

Išėję pavakare į miestą ar poilsio dienos vidurdienyje neretai pamatysime centriniame miesto gatvė kryvuliuojantį į namus vyriškį. Girtas žmogaus pavyza visuomet sukelia nemalonų įspūdį. Kuo greičiau suksime žvilgsnį į šalį, o gal ir žingsnį, kad tik mūsų neužkliudytų. O vis dėlto matant tokį reginį, nejuočiom pagalvojį, kad tas „nuvargęs“ žmogus, ko gero, ir šeimą turi. Ir štai vietoje to, kad būtų nupirkęs vaikams kokį skanėstą, knygelę ar reikalingą drabužėlį, pinigų pragėrė. Užuoat pažvelgęs su vaikais namuose ar drauge su šeima nuėjęs į kiną, gamtą, praleidęs kultūringai laisvalaikį, jis susirado vienintį susimėsti sudėtingą, neatsispyrę draugų raginimams arba pats buvo tuo didžiausiu ragintoju. Skaudu galvoti apie tokio tėvo vaikus, apie jų likimą, aptemdytas vaikystės dienas. Juk neretai, parėjus tokiam tėvui į namus, neturi jė ramybės, iš jo lūpų vietoje gerų žodžių sklinda keiksmazodžiai ir pagieža, nukreinta į motiną ir į juos. Gerai, kad dar šeimose yra šviesus ir geras ramstis, visomis išgalėmis siekiantis apsaugoti jų ramybę, iš džiaugsmą — motiną. Galbūt pavargusi nuo tėvo girtuokliavimo, bet vaikams rūpestinga, mylinti juos. O jeigu ir ji, lygiuodamasi į vėrus, išdrįso pakelti vyno laurę ir užmiršti motinišką pareigą? Kas laukia jos vaikų, kas tarpsta jų dar nesubrendusiose protuose ir širdyse, į kokius kelius nuves šiuos jau netekusius motiniškos globos našlaičius tėvų girtuokliavimas, kas juos besudrausmės nuo nelesingo žingsnio, nuo nusi-

kalstamo poelgio?..

Gal būt, neatsitiktinai nepilnamečių reikalų komisijos posėdžiuose dažniau sutinkame svarstomas pamėgusias alkoholiu moteris, negu vyrus, nors gyvenime kol kas tik pavienės asmenybės užmiršta moters — motinos pareiga žemėje, sutrypia gražų vardą. Bet jeigu jau motina pradėjo gerti, vaikas dėsningai eis šunkeliais, pažeidinė teisėtvaros taisykles, vagiliaus, ir kartais netik dėl to, kad neturi namuose kam pamokyti, pasakyti, kas gerai, ko negalima daryti. Užpildos degtine motinos akys nemato, kad vaikas nori valgyti, kad jau kelios dienos, kai paskutinę kapeiką pragėrta... Purvas, nešvara tiesiog stumle stumia paauglį iš namų.

Maži vaikai nesupranta, ar jų tėvai gerai elgiasi, o didesnieji smerkia tokį tėvų gyvenimo būdą arba seka tėvų pėdomis. Štai, prieš kurį laiką nepilnamečių reikalų inspekcijos darbuotojos su laikė girtą Troškūnų profesinės technikos mokyklos moksleivį Artūrą Laucį. Jis prasiarė:

— Motina geriau pusitrij pastatys, negu ką nors valgyti padarys.

Svėdasiškė trijų vaikų motina Antanina Laucis jau senai sutrypė motinišką garbę, netinkamu savo gyvenimo būdu pastūmėdavo savo vaikus eiti neteisingu keliu.

Retai sutiksi mieste tokią apsilėdusią ir netvarkingą moterį, kokia į nepilnamečių reikalų komisijos posėdį atvyko kurkietė Elena Juozelskienė. Namuose taip pat didžiausia nešvara, netvarka, nepilnametis sūnus dažnai būna nevalges. Ir supranta-

ma, kodėl. Abu Juozelskiai sistemingai girtuokliauja. Tėvas bent jau dirba. O motinos vienintelis gyvenimo tikslas — svaiginimasis alkoholiu. Ji, išėjusi į parduotuvę parnešti maisto, vietoje duonos kepalą ar kitų maisto produktų parsineša vyno. Daug kartų ši moteris viešėjusi vidaus reikalų skyriuose, svarstyta. Tačiau visos poveikio priemonės it žirniai į sieną atsismušė į šią jau giliai alkoholizmo liūnaną jklimpusią asmenybę. O juk ši šeima augina sūnų. Ko iš tėvų gali pasisemti jų atžala? Be abejo, tik perimti blogus įpročius. Todėl neuostabu, kad ir sūnus vieną po kito daro nusikaltimus. Nepilnamečių reikalų komisija nutarė kreiptis į rajono liaudies teisumą su ieškiniu atimti Vladimirį ir Elenai Juozelskiams tėvystės teises.

Vietoje motiniškos šilumos, gerumo žiaurumą ir pykčio iškreiptas akis mato dažnai keturi anykštietės Nijolės Kučinskienės vaikai. Už ką jos vaikai patiria kietus motinos kumščius? Kad paprasčiausiai valgyti, kad nepaklūsta atnešti vyno jos namuose susirinkusiai jau apgirtusiai draugijai. Bute nešvara, vaikai į mokyklą eina netvarkingi, neturi reikiamų mokymo priemonių, dažnai pabėga iš pamokų, nes kai motina išvyksta „gastroliu“, reikia saugoti mažąjį broliuką. Sunku kol kas nuspėti, kokiais išaugs Kučinskienės vaikai, kokiomis akimis žiūrės į gyvenimą. Jeigu motina rimtai susimąstys apie savo moters — motinos pareigą žemėje ir didesnę dėmesį skirs savo vaikams, gal bus dar ir galima išlaistyti daugelį jos auklėjime pada-

rytų klaidų, gal?..

Netinkamu gyvenimo būdu dviejų savo nepilnamečių vaikų dienas apkartino ir anykštietė Vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ darbuotoja Rima Kiaušienė. Vaikai norėtų, kad jų motina gyventų dorai, kaip daugelis jų bendraamžių motinų. Giliai suprantamos vaikų svajonės, juk kuris vaikas nenori matyti savo motiną doriausia, tobuliausia. Jeigu Kiaušienė visa tai giliai suprastu ir apmąstytų nesiderinant su motinos vardu savo elgesį, galbūt rūpestių nekeltų nepilnamečių reikalų inspekcijos darbuotojams keturiolikmetio sūnaus poelgiai. Ką reikšia vaikų akyse autoriteto netekusios gimdytojos drausminimas, jeigu jos pačios gyvenime vaikas nemato nieko gero, nieko gražaus?..

Zodį motina poetai pavadino šventu, iškelė aukščiau visų kitų žodžių. Kiekvienam puikiai suprantama jo prasmė, kurioje glūdi patys gražiausi moters jausmai: pasiaukojimas, gerumas, rūpestingumas... Sutrypei bent vieną iš šių savybių, reikšia, po kojomis pamvnei ir motinos vardą, nuskriaudei patį artimiausią, brangiausią būtybę — savo vaiką. Kokie bebūtų aplink visi kiti geri žmonės, tačiau niekas nesugebės padovanoti tokios laimės ir suteikti vaikui tiek džiaugsmo, kiek jo gera, rūpestinga motina. Be motinos pasiaukojamo rūpestio vaikas jausis lyg atplyšęs vėjo nešamas medžio lapas, nesuokiantis, kur prisiplakti.

Nepilnamečių reikalų komisijos tikslas atkreipti gerą vardą praradusios motinos žvilgsnį į jos rūpestingo dėmesio laukiančius vaikus. Be abejo, lazda meilės neįleis. Viskas priklauso nuo pačios moters, kol jai dar nealimta teisė vadintis jų motina. O juk reikėtų visomis proto ir širdies galėmis kovoti už šią teisę, pačią kilniausią ir garbingiausią. R. Bražėnienė

Liaudies teatro premjera

Anykščių kultūros rūmų liaudies teatras pastatė 3. Aliošino dviejų dalių pjesę „Jeigu...“ Vaidmenis atliko kultūros rūmų darbuotojai: liaudies teatro režisierius A. Juzvikas, vyr. metodininkės D. Sudniūtė ir L. Ramanauskaitė, metodininkai R. Stumburienė ir A. Gogelis, Troškūnų kultūros rūmų direktorė N. Dakinevičienė ir Anykščių rajono gamybinio susivienijimo kilnojamos mechanizuotos kolonos vyr. buhalterė V. Kymantienė. Scenografiją kūrė kultūros rūmų dailininkė L. Liaudanskaitė. M. Užakalnis

SPORTAS

Sporto mėgėjų dėmesiai

Siandien Anykščiuose prasideda daugiadienės dviračių sporto SSD „Nemunas“ centro tarybos varžybos, kurios mūsų rajone tęsis penkias dienas. Anykštėnams bus puiki proga pamatyti tarptautinės klasės sporto meistrą P. Cečį, sporto meistrus S. Janeliūną, R. Slekį ir kitus. Varžybose dalyvaus ir moksleivių rinktinė, kuri ruošiasi XVI moksleivių spartakiadai.

Siandien prie Sodininkystės tarybinio ūkio bus du-

tas startas 4 km nuotolio individualių lenktynių varžovams.

Rytoj 11 valandą Baranausko aikštėje startuos 120 km grupinių lenktynių dalyviai.

Gegužės 25 dieną Svėdasų plento pirmajame kilometre dviratininkų lauks grupinės 100 km lenktynės.

Sekantį dieną daugiadienių dviračių sporto varžybų dalyviai taip pat startuos toje pačioje vietoje, tik 120 kilometrų distancijoje.

Paskutinįją varžybų dieną — gegužės 27-ąją — 75 km distancijoje taip pat dviratininkų laukia atkakli grupinė kova, kuriai startas bus duotas prie Anykščių benzininės kolonėlės.

K. Burnelkis SSD „Nemunas“ pirmininkas

Talkliausi šauliai

Vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ SDAALR pirminės organizacijos taryba organizavo tarpceechines šaudymo varžybas, skirtas Pergalės Didžiąjame Tėvynės kare 36-sioms metinėms pažymėti. Talkliausiai šaudė vyr. energetiko skyriaus šauliai N. Medvedevas, V. Mikulėnas ir E. Pažera, kurie iškovojo pirmąją vietą.

Individualiai geriausių rezultatų pasiekė N. Medvedevas. Antrąją vietą užėmė šios organizacijos pirmininkas V. Rimkus ir trečioje vietoje liko V. Mikulėnas. B. Miliukas

Laimėta 1:0

Anykščių miesto stadione vyko eilinės LTSR „A“ klasės „Nemuno“ čempionato pirmojo rato futbol rungtynės. Anykščių „Anykštos“ futbolo komanda susitiko su Akmenės „Automobilisto“ vienuolike.

Per devyniasdešimt žaidimo minučių buvo pasiektas tik vienas įvartis. Sėkmė lydėjo „Anykštos“ komandos futbolininkus. Jie rungtynes su „Automobilisto“ futbolininkais laimėjo minimaliu rezultatu 1:0.

A. Nemunaitis

Kaip anykštėnai domisi muziejumi

Anykščių rajonas — literatūrinis kraštas, todėl turistų vilioja ne tik Sventoji, kvapūs pušynai, bet ir vietos, menančios plunksnos meistrus — A. Baranauską, J. Biliūną, A. Vienuolį-Zukauską. Gausiai žmonės lanko A. Baranausko ir A. Vienuolio-Zukausko memorialinį muziejų. Apie tai liudija ir šie skaičiai: per 1980 m. mūsų muziejų aplankė 1688 ekskursijos — daugiau negu 56 tūkstančiai žmonių. Daugiausia ekskursijų pas mus atvažiuoja iš Kauno, Vilniaus miestų, Kapsuko, Panevėžio, Utenos, Ukmergės ir kitų rajonų.

O kaipgi muziejų lanko anykštėnai? Atrodo, jiems geriausios sąlygos, viskas čia pat, ranka pasiekama, galima net pėstute nukeliauti. Tačiau skaičiai kalba ką kita — per 1980 m. anykštėnai suorganizavo tik 43 ekskursijas į mūsų muziejų. Tai labai maža.

Iš mokyklų atvyko 40 ekskursijų. Anykščių II vidurinė mokykla suorganizavo 9. J. Biliūno vidurinė mokykla — 7 ekskursijas. Iš Kavarsko vidurinės mokyklos sulaukėme 3. Troškūnų vidurinės, Andriūnų aštuonmetės mokyklų, Aulėlių PMI — po 2 ekskursijas.

Bendras anykštėnų moksleivių ekskursijų skaičius

labai mažas. Rajone yra 289 klasės, taigi per metus galėtų būti arti 300 ekskursijų. Man daug kas gali prieštarauti — mes jau muziejuje buvome, viską matėme. Sakykime, kad tokių moksleivių daug, daugiau pusė. O kur likusieji? Štai Skiemonių, Viešintų, Kurklių vidurinės mokyklos per metus nesuorganizavo į mūsų muziejų nei vienos ekskursijos. O juk ir šiose mokyklose nagrinėjama A. Baranausko, J. Biliūno, A. Vienuolio-Zukausko kūryba, skaitomos knygos...

Reti svečiai pas mus aštuonmetių mokyklų mokiniai. Žinoma, lengviausia pasiteisinti tuo, kad jie dar nenagrinėja anykštėnų rašytojų kūrybos, dar susnės čia pabuvoti. Bet mažiųjų ypatingas smalsus — jiems viskas įdomu. Sakykime, pirmą kartą mokinukas aplankys muziejų, kito atvestas. O gal vėliau ateiti čia, pastovėti prie A. Vienuolio kapo, užkopti laiptais į memorialinius kambarius taps poreikiu? Apie tai turėtų susimąstyti Ažuozėrių, Burbiškio, Dabužių, Juostininkų, Raguvėlių ir kitų aštuonmetių mokyklų klasių vadovai, nesuorganizavę 1980 m. į mūsų muziejų nei vienos ekskursijos.

A. Baranausko ir A. Vie-

nuolio-Zukausko memorialiniame muziejuje vedamos ir literatūrinės pamokos. Tokių pamokų metu moksleiviai gauna platesnę informaciją apie rašytojo ar poeto gyvenimą, kūrybą, bet svarbiausia — pajunta kūrėją su pusia aplinką, tartum pabendrauja su pačiu rašytoju. Ir ta nekasdieniška aplinka, muziejuje vyraujanti rintis, susikauptumas, jau pats žodis „memorialinis muziejus“ nuteikia moksleivius kitaip, negu įprasta pamoka. Manau, literatūrinių pamokų muziejuje veiksmingumu ištikino Anykščių II, J. Biliūno, Kavarsko vidurinių, Andriūnų aštuonmetės mokyklų mokiniai ir mokytojai, jau nebe pirmus metus jas organizuojantys. Štai Anykščių II vidurinė mokykla per praėjusius metus pravedė 5 literatūrines pamokas. Džiaugiamės, kad šioje mokykloje išnaudojamos palankios sąlygos diegti moksleiviams meilę gimtajam kraštui, skiepti pagarbą mūsų rašytojams.

Gerą progą ne tik susipažinti su savo krašto rašytojų kūryba, gyvenimu, bet ir kitiems apie juos papasakoti, turi „Jaunojo gido“ konkurso dalyviai. Štai turime gražų pavyzdį — Kavarsko vidurinės mokyklos dešimtokė, „Jaunojo gido“ konkurso

prizininkė Dalia Sudeikytė atvyko su mokyklos svečiais į muziejų ir jiems papasakojo apie rašytoją A. Vienuolį. Jeigu dalis anykštėnų moksleivių dar domisi muziejumi, tai to jokiu būdu negalima pasakyti apie kolūkiečius, darbininkus, tarnautojus. Šių kategorijų ekskursijas, aplankiusias mūsų muziejų per praėjusius metus, galima ant vienos rankos pirštų suskaičiuoti.

Šiais metais A. Vienuolio muziejuje ekspozicija nuimta, ruošama nauja, bet mes rodome A. Baranausko kėlė, J. Biliūno gimtąją sodybą Niūronyse, Didžiųjų sodybą Griežionėlėse. Tikimės, kad mūsų rajono gyventojai plačiau pasidomės anykštėnų rašytojų gyvenimu, kūryba, aplankys jų mėtus ir puoselėtas vietas.

Žinoma, nereikia suprasti mūsų taip, kad mes siekiame, jog anykštėnai lankytų tik mūsų muziejų, domėtųsi vien savo krašto įžymybėmis. Apskritai mes norime matyti žmogų, kuris abejingai nepraeity pro rengiamą parodą, muziejų, žodžiu, kultūringą, turtingą dvasinio pasaulio žmogų.

Joana Zobarskaitė A. Baranausko ir A. Vienuolio-Zukausko memorialinio muziejiaus ekskursijų vadovė

Klaipėdos dramos teatro aktorius Bronius Gražys daugelį metų kolekcionuoja respublikos tapytojų ir grafių kūrinius. Jo kolekcijoje — klaipėdiečių A. Taurinsko, V. Pinkevičiaus, J. Vosylio, vilniečių A. Stasiulevičiaus, A. Savicko, A. Tuleikio, kauniečių K. Simonio, L. Drazdauskaitės, R. Carnos ir kitų tapytojų bei grafių darbai.

B. Gražys mielai parodo dailės mėgėjams savo „paveikslų galeriją“. Ją neretai aplanko Klaipėdos vaikų dailės mokyklos mokiniai.

NUOTRAUKOJE: aktorius B. Gražys pasakoja uostamiečio J. Kupčinsko medicinos mokyklos moksleiviams apie respublikos dailininkus ir jų kūrybą.

B. ALEKNAVICIAUS nuotr. (ELTA)

Kai išvykstame į gamtą

„Pats tyčiausias džiaugsmas — gamtos džiaugsmas“
L. Tolstojus

Gražus miškas visais metų laikais. Ypač jis traukia pavasarį, vasarą, rudenį. Atšilus orams, prasidėjus atostogų metų, daugelis linkę poilsauti gamtos prieglobstyje. Vaizdingos miško aikštelės išmargintos žiedais, tyras upių ir ežerų vanduo, žalia ūksnė. Turtinas ozonu šviežias miško oras, kiek gydomosios galios medžiuose, uogose, žolynuose. Traukia aki sparnuočių parėdai, kaip maloniai nuteikia daugiabalsis paukščių čiulbėjimas.

Miškas — natūrali estetikos auklėjimo mokykla, grožio šaltinis. Tai ir aplinka sveikam poilsui, tai įkvėpia žmogų kūrybingam, našiam darbui. Bet apsilankęs miško laukymėse, kur ką tik buvota išskylautojų, pamatęs aplaužytus medelius, juoduojančias laužavietes, sudaužytus butelius, prišnerkštą pievą, liūdnai susimąstai, jog dar ne visi moka poilsauti gamtoje ir nelinkę jos tausoti. Pokylių mėgėjai verčiau susėstų prie apkrūto stalo, nes jiems ne paukščių giesmės, ne miško spalvos, kvapai rūpi...

„Kas nemylė miško ir nevertina jo saugomų vandenų, kam nieko nesako gam-

tovaizdis, tas nežino ir niekada nesupras mūsų gimtosios gamtos grožio. Darbininkas ir kolūkietis, inžinierius ir mokytojas, medžioklės žinovas ir biologas praturtina save, daug randa sau naudos bendraudamas su gamta. Spalvos ir garsai, kvapai ir judesiai, formos ir įvairiausių pavidalų proporcijos — turtingiausias jėgų, geros nuotaikos, dvasinio pakilimo šaltinis“ — sako profesorius I. Semiakin.

Manau, kad niekas nesuažejo mokslininko žodžių tiesa. Vis daugiau žmonių saugiai ir ilgesniam laikui iškeliauja pailsėti į gražiausius gamtos kampelius. Bet dar neretai pasitaiko taip, kad žmogus, kuris abejingas gamtos grožiui, prieš išvykdamas mišką ar prie ežero, upės, tiesiog nežino, kaip jis ten praleis laiką, ir kad nenuobodžiautų, prisikrauna stiprių gėrimų. Taip išvykta į gamtą tampa eilinėmis išgertuvėmis. Tad ne nuostabu, kad daugelis mūsų mėgstamiausių, gražiausių ir dažnai lankomų vietų tampa nuniokotos, prišniukšintos. Ir anaipol ne pailsėję, ne atgavę jėgas, o priešingai — gerokai pavargę grįžta lokie „poilsiautojai“ iš gamtos prieglobščio. Ir vargu, ar matė, kas žaliavo, žydėjo, aplinkui, tiesiog liko abejingi grožiui, nenorėjo

jo suprasti. Kokia nauda iš tokių išvykų? Ar verta dangintis iš namų kur nors pamiškėn arba paežerėn tik tam, kad ten atkimštum butelį?...

Daug įvairių gėlių mūsų miškuose, pievose. Tarp jų pasitaiko ir retų, saugomų gamtos įstatymo. Tačiau dar būna taip, kad pamatius gražesnę žiedą, tuoj parūps-ta jį nuskinti. Glebiais, skidamos puokštės, kurios netrukus nuvysta, jas tenka išmesti. Kur kas gražesnė gėlė, kai ji žydi, veša savo aplinkoje. Ir jeigu kiekvienas, tik pamatęs skintų žiedus, tai šiandien jau ir tų dažnai pasitaikančių, nelabai berastume. Nepamirškime, jog ir po mūsų atėjusieji norės grožėtis gamtos įvairove.

Kas vasarą vyksta įvairūs saskrydžiai, išsiriškioja turistų palapinės. Stovyklautojai stengiasi papuošti palapinių aplinką, rauna samanas, skina ajerus, kartais nukerta ir medelius. Užmiršta apie gamtos apsaugos taisykles vadovai. Argi negalima apsieiti puošiant stovyklavietes be žalių augalų? Juk po ranka apščiui būna sausos medžiagos, ją panaudojant galima parodyti savo išmoningumą. Nederėtų turistams, stovyklautojams tapatinti save su nesąmoningais gamtos niokotojais.

Ateina vasara — išvykų metas. Daugelis ieškosime prieglobščio gamtoje. Ar mes pailsėsime, dvasiškai praturtėsime tų išvykų metu, tai priklausys nuo mūsų požiūrio į gamtą, nuo mūsų noro suprasti grožį. Gerai būtų, kad kiekvienas pajautų, kad nuo medžio, nuo gėlės, nuo miško osimo, upės spindesio prasideda Tėvynė.

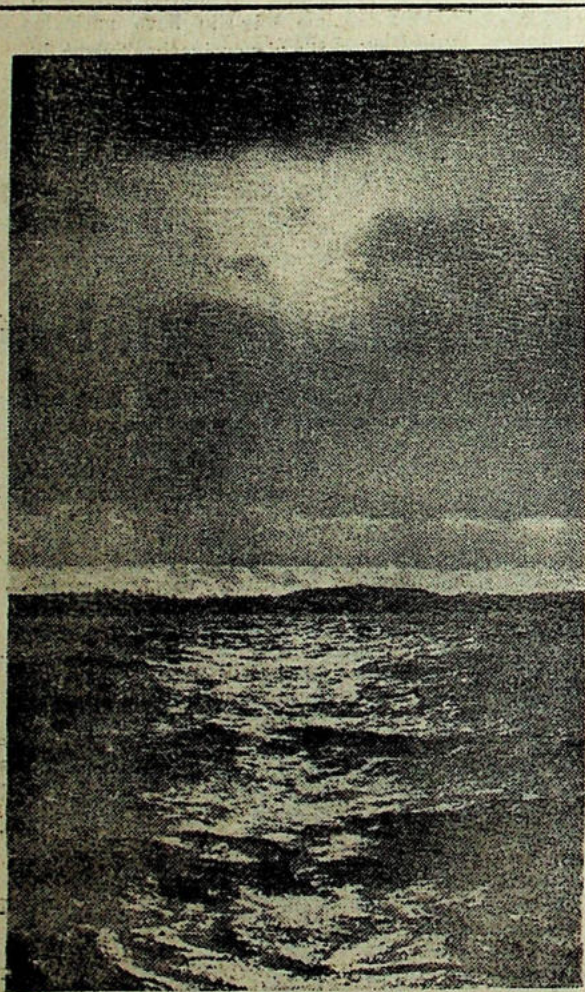
V. Giedrys

ABITURIENTŲ DEMESIUI

Rokiškio skuvimo fabrikas siūnia merginas, baigusias vidurinę mokyklą, Ukmergės bei Radviliškio Technikos mokyklas siuvėjos-motoristės specialybei įsigyti. Mokslas trunka 11 mėnesių. Mokama 30 rb. stipendija ir 40 rublių iš įmonės fondo. Labai gerai besimokantiems stipendija padidinama 25 proc. Mokyklose yra bendrabutis. Stojamųjų egzaminai nėra. Mokslo metų pradžią rugsėjo 1 d.

Baigusios mokyklą merginos dirbs Rokiškio siuvimo fabrike. Dėl siuntimų kreiptis į fabriko kadru skyrių adresu: Rokiškis, Donelaičio 10, telefonai 5-17-34, 5-18-58.

Direktorius

Blyksi saulė ežere.

J. Junevičiaus nuotr.

„Ko tarškia kėkštai“

„Pavasaris užgriuvo stailę“.

Dar vakar, rodos, žiemiskai šypsojosi saulutė, o šiandieną iš pat ryto pila lietus, reikarčiais pasikeisdamos vietomis su sniegu. Orelis ką ir besakytų — ne tik merkia kiaušiai, bet dar šlapiu sniegu drebina.

Tas truko keletą dienų, bet ir to užteko, kad sušnektų pabudę upeliūkščiai. Dabar visur čiurlena vanduo, neša, ridena su savim nuo žiemos likusias šakeles, sėklas, plaua žemę ir graužia sniegą. Nesuskaitomos srovių gyslos, pavirė vos ne ištisom upėm, leidžiasi į bebrų pelkę. — taip gyvai, vaizdžiai, sodria kalba pradeda savo knygelę „Ko tarškia kėkštai“ autorius Salimonas Paltanavičius. Nors šis leidinys skirtas jauniesiems mokyklinio amžiaus vaikams, bet, reikia manyti, jį

perskaitys ir vyresnieji. Kiekvienas vaizdelis sudomina autoriaus sugebėjimu gyvai, pagaunamai perskaityti gamtos reiškinius, supažindinti su sparnuočių ir keturkojų gyvenimo būdu, surasti taiklų, charakterizuojančią detalę. Perskaitę knygelę, sužinome apie pavasarių krantių rūpesčius, šarkos gudrybes, apie anties klykuolės jauniklius, raibaplunksnį vanagėlį, žvitrį žebenkštėlį, paslaptingą Žemienos žvejotoją audinę, bičiulį kiškį... Įdomūs tie knygelės herojai — žvėrys ir paukščiai. Vaizdeliuose apie juos autorius sumaniai įpina ir informaciją, patraukia

ir pasakojimo nuotaiką, vaizdžiu žodžiu.

Prieš trejetą metų Salimonas Paltanavičius sėkmingai debiutavęs kuklia knygele „Žalio miško istorijos“, šiemet išleido jau daug platesnės apimties, dar įtaigesnę knygelę „Ko tarškia kėkštai“, kur autorius, kaip gamtininkas, savo žinias, stebėjimus gamtoje mokamai perteikia beletristinio pasakojimo forma. Šie vaizdeliai byloja ir apie rašytojo talentą. Atveriančios vartus į gamtos pažinimą, reikalingos tokios knygelės jaunimui, atsiranda jas skaitančių ir iš suaugusiųjų tarpo.

V. Vasaris

Gegužės dienos

Pagal miško kalendorių gegužės mėnuo — dainų ir šokių mėnuo. Pavasaris ėmėsi vykdyti paskutinę savo pareigą — rengti mišką. Vaiskia žaluma pasipuošę medžiai. Jau pražydo sodai, sklaidžiasi alyvų žiedų kėkės. Vėjas išnešioja žibuklių ir plukčių žiedlapius, o purienos spindį pabaliuose, paupiuose. Nuo saulės spalvos kiaušienių žiedų pieva tartum auksinė. Ši mėnesio iš pietų grįžta paskutiniai paukščiai. Aidas atkartoja gegutės kukavimą. Kiekvieną dieną atneša ka nors naujo. Nei dieną, nei naktį miške nenutyla paukščių koncertas. Gegužė — paskutinis pavasario linksmybių mėnuo. Kai nuždės alyvos, jau atsivėlkinsime su pavasariu.

A. Vitkūnas

Redaktorius ST. VINCIONAS

Dėkoja

Nuoširdžiai dėkojame Mūlokalio valdybos administracijai, visuomeninėms organizacijoms ir visam darbuotojų kolektyvui, „Puntuko“ būrelio medžiotojams, kaimynams, giminėms, visiems, kurie užjautė ir padėjo mums sunkią valandą, laidojant mylimą mamytę ir žmoną Peironėlę Nemickienę.

Sūnūs ir vyrai

Nuoširdžiai dėkojame LKP Anykščių rajono komitetui, visoms įstaigoms ir organizacijoms, giminėms, kaimynams ir pažįstamiems, kurie užjautė ir padėjo mums, mirus mylimam vyrui ir tėveliui Bernardui Garneliui.

Zmona ir vaikai

LENAI VITKUNIEŲ
Nuoširdžiai užjaučiame liūdimę kartą, mirus brangiai seseriai ONUTEI.
Aleknos, Tamkevičiai, Zekoniai, Masevičiai

Nuoširdžiai užjaučiame VLADA MAGYLĄ, mirusio mylimai motinai.
Elmininkų bandymų stoties eksperimentinio ūkio statybininkai

BIRUTEI TUSIENEI
Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui, reiškiamės nuoširdžiai užuojautą.
KMK profsąjunginė organizacija

Anykščių rajono buitinių gyventojų aptarnavimo komitetai reikalingi:
Anykščių, Kavarsko ir Svėdasų betono cechams — darbininkai antkapių, terasinių paminklų, šaligatvių plytelių, šulinių vamzdžių gamybai.
Anykščių granito pjovimo cechui — akmenkaliai, granito pjovėjas staklėmis.
Anykščių stalių dirbluvei — staliai, krovikai, darbininkai prie gaterio.
Butų remonto brigadai — tinkuotojai, dažytojai, mūrininkai, krosnininkai, dailidės.
Anykščių, Troškūnų, Svėdasų, Kavarsko siuvimo atelėje — siuvėjos.
Anykščių mezgiklų — mezgėjos.
Anykščių avalynės taisyklai — avalininkai, primami mokiniai avalynės taisyklai.
Anykščių pirčiai — kūrėjos.
Reikalingi vairuotojai, kranistas, stropuotojas, duobių kasejai (gali būti priimami antraišioms pareigoms).
Direktorius

Vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynas“ administracija ir profsąjunginė organizacija reiškia nuoširdžią užuojautą PETRUI STASIONUI dėl jo motinos mirties.

ALEI SABALIAUSKIENEI
Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus brangiam tėveliui.
Anykščių rajono centrinės Ilgoninės vaikų ligų skyriaus ir pieno mišinių virtuvės darbuotojai

Nepaguodžiamo liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui, nuoširdžius užuojautos žodžius skiriame BIRUTEI TUSIENEI.
Anykščių KMK administracija

ZITAI BERIOZOVAI
Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam vyrui, reiškiamės nuoširdžiai užuojautą.
Raguvelės tarybinio ūkio Raguvelės fermos darbuotojai

PAULINAI ZLATKIENEI
Nuoširdžiai Jus užjaučiame gilaus sielvarto valandą, mirus brangiai seseriai.

Vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynas“ administracija ir profsąjunginė organizacija

234930 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktorius 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiško ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективный труд» («Коллективный труд») — орган Аникшчяйского районного комитета КП Литвы в Аникшчяйского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

Rinko Panevėžio spaustuvs Anykščių skyrius, Pergalės 36. Spaudė Ukmergės spaustuvs, J. Janonio 31. Spausdinama rotacinė mašina. Indeksas 87262.

Išeina antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusė „Pravdos“ formato. Tir. 11.247 Užsak. Nr. 780